



## Хто такі пірати?



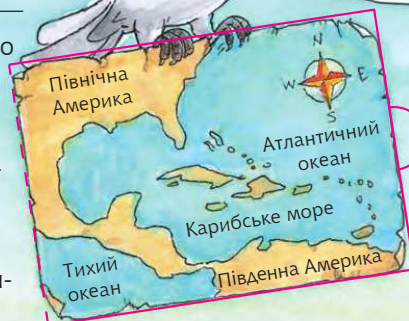
«Сьогодні матимемо багатий улов!» — вигукнув капітан Ротбарт, жадібно розглядаючи величезне торговельне судно у підзорну трубу.

Вітрильник плів повільно — очевидно, був добряче завантажений усіляким товаром та, можливо, віз скрині із золотом та сріблом. Ротбарт віддав наказ — і вертке піратське судно швидко наблизилося до неповороткої здобичі.

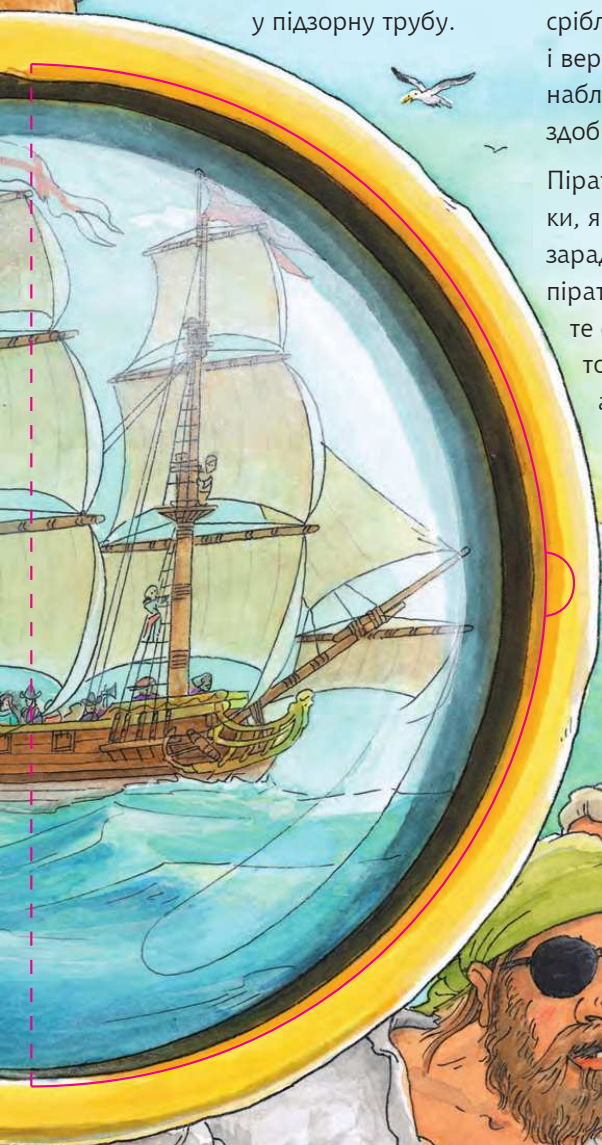
Пірати — це морські розбійники, які грабували та вбивали заради наживи. Розквітом піратства вважається шістнадцяте століття. Тоді позавилася торгівля між країнами, а з відкриттям Америки почастішали перевезення по морю цінних вантажів



Оце так! Пірати грабують із дозволу королеви!



до Європи: золота й срібла, коштовностей, прянощів, тютюну та інших товарів.





# Хто ставав піратом?



Пірати були досвідченими моряками. Багато з них знали моря як свої п'ять пальців. Важливою людиною на борту був навігатор, який визначав за допомогою компаса, циркуля та піскового годинника місце-знаходження судна, напрямок його руху та швидкість.



Піратами ставали колишні моряки, полонені, раби, а також ті, хто вчинив злочин і переховувався від в'язниці.

Капітан піратського судна терміново шукає столяра та вітрільного майстра.



Швидкість судна допомагав вимірювати ручний лаг. Моряки викидали його за борт та засікали час за пісковим годинником. Скільки вузлів на мотузці занурилося у воду за відповідний час, така й була швидкість корабля. З тих пір швидкість суден вимірюють у вузлах.



Ручний лаг



Пісковий годинник

Пізорна труба



Компас



Секстант

Морська карта та циркуль

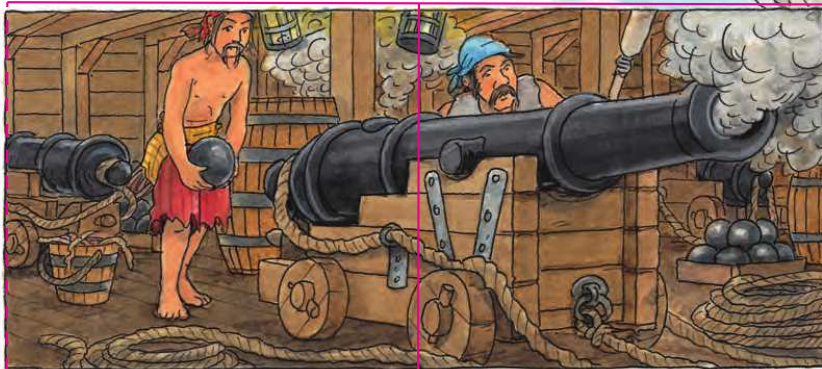
Пірати вдягалися в те, що здобували під час розбійних нападів, тому виглядали строкато й чудернацько. Капітан зазвичай носив уніформу та трикутного капелюха. За пояс устромляли зброю, щоб була все під рукою. Мати дорогу шаблю чи пістоль у піратів було престижно.



На одній зі щогл, високо вгорі, завжди сидів матрос у так званому «воронячому гнізді» й спостерігав за усім довкола. Він перший повідомляв, коли на горизонті з'являвся берег чи якийсь корабель. Таким чином моряки знали, що наближається друг чи ворог. Кожен корабель повинен був продемонструвати свій прапор. Хто не хотів, щоб його розпізнали, ризикував бути обстріляним.



Робота у матросів була важкою та небезпечною. Вони вилазили по снастях на височезні щогли, до 40 метрів заввишки, а потім, балансуючи на канатах, підв'язували чи розпускали вітрила. Доводилося це робити й тоді, коли вирував шторм чи були високі хвилі.



Це важка корабельна гармата, для обслуговування якої потрібно майже 15 осіб.

Канонір віддає морякам наказ зарядити гармату та стріляти.

